

# LA VANGUARDIA

## L'ESTAT DE BENESTAR, SOSTENIBLE

**Vicenç Navarro**

Catedràtic de Polítiques Públiques. Universitat Pompeu Fabra, i ex

Catedràtic d'Economia. Universitat de Barcelona

20 de maig de 2016

Hi ha una tesi molt estesa que l' Estat de benestar no és sostenible als països europeus, tal com es va exposar recentment al Palau Macaya de l'Obra Social La Caixa, en el marc dels debats La societat catalana al segle XXI, coorganitzats amb l' Institut d'Estudis Catalans i l' Associació Catalana de Sociologia. A Catalunya, aquesta tesi s'ha convertit gairebé en un dogma. Les enormes retallades que s'han anat imposant s'han justificat amb l'argument que l' Estat de benestar públic no es pot pagar. El fet que ara no el puguem -pagar sembla assumir que ara som més pobres que abans. Però les dades no ho mostren.

El producte interior brut (PIB) per càpita és més gran ara que fa quinze anys. Si som més rics, per què no el podem pagar? El problema no és que no tinguem recursos, és que estan molt mal distribuïts. Si mirem la distribució de les rendes a Catalunya i a Espanya, veurem que les rendes del treball han anat baixant els últims anys, mentre que les del capital han anat pujant. Com que la major part dels ingressos de l' Estat procedeixen de les rendes del treball i aquestes han anat baixant, els ingressos a l' Estat, també. I aquí rau part del problema. Si redistribuïssim les rendes gravant les rendes del capital al mateix nivell que les del treball, i apliquéssim polítiques públiques encaminades a augmentar els salaris i el percentatge de la població que treballa, aconseguiríem més ingressos a l' Estat no només per sostenir, sinó també per expandir l' Estat de benestar.

Un altre argument que prova de promoure la tesi de la inviabilitat de l' Estat de benestar és que la transició demogràfica, amb cada vegada més gent gran i menys joves, crea un problema enorme per pagar les pensions, ja que les pensions de la gent gran les paguen els joves. Però ni a Catalunya ni a Espanya n'hi ha, d'escassetat de joves. En realitat, els estem ex-portant.

I ni a Catalunya ni a Espanya hi ha escassetat de gent que vulgui treballar. Tenim una de les taxes d'atur més altes de la Unió

Europea dels Quinze. Si tinguéssim les mateixes taxes d'ocupació que hi ha als països nòrdics i els seus nivells salarials, tindríem prou ingressos públics no només per mantenir, sinó també per expandir l'Estat de benestar, incloent-hi les pensions.